

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر نظریه همجواری و قلمروپای در مجتمع مسکونی باهدف ارتقاء کیفیت زندگی کاربران (نمونه مسکن مهر بهاران سنندج)

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی - دبی و مصدر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

رزگار عنبریزانی - دانشجوی کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

مهرداد یوسف زمانی - عضو هیات علمی معماری دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

در ایران نیز همگام با روند رشد شهرنشینی، سیاست تولید مسکن انبوه در قالب مجموعه های مسکونی به عنوان یکی از راههای پاسخ به نیاز مسکن به سرعت گسترش یافت. آغاز دهه 1330 مصادف با آغاز بلند مرتبه سازی در تهران از یک سو و رواج ایده احداث کوی و شهرکهای مسکونی برای اسکان مهاجران و اقشار کم درآمد بوده است که با وقوع انقلاب اسلامی از وسعت آن کاسته و پس از حدود یک دهه مجدداً از سر گرفته شد. توجه به مفهوم قلمرو طراحی مسکونی، ساماندهی محیط مصنوعی مطابق با نیازهای اساسی اعضای خانواده در پی خواهد داشت. قلمرو به بخشی از فضای شهری اطلاق میگردد که افرادی گروهی از افراد بصورت منظم و پدیدار از آن بهره جسته و در برابر افراد مزاحم و بیگانگان به سبب احساس تعلق مالکیتی که نسبت به فضا دارند دفاع نمایند. مردم تلاش میکنند در انجام فعالیت به سطح مناسبی از خلوت دست یابند. در نتیجه دانستن معنا و مفهوم خلوت اهمیت زیادی دارد. در تعاریف مربوط به قلمروپایی و فضای شخصی و خلوت یک ویژگی مشترک وجود دارد. نکته اصلی این تعاریف توانایی کنترل افراد یا گروهها بر تعامل دیداری و شنیداری و بویایی با دیگران است. قلمروپایی و خلوت نباید به گوشه گیری از جمع و تمایل به انزوا منجر گردد. تامین فضای شخصی و کنترل قلمرو مکانی در طراحی محیط اهمیت ویژه ای دارد. زیربعضی از نیازهای اساسی از قبیل هویت، انگیزش، امنیت از این طریق قابل ارضاء هستند. این پژوهش در پی دستیابی به معیارهای طراحی مجتمع مسکونی مسکن مهر بارویکرد قلمروپایی و همجواری در شهر (سنندج) است. لذا با بکارگیری روش میدانی و کتابخانه ای انجام شده، حاکی از آن است که رضایتمندی ساکنین از فضای زیست محیطی موجود در سطح قابل قبولی قرار نداشته که این مسیله خود نیازمند توجه و اخذ رویکرد هایی در این باره خواهد بود. جهت تدقیق موضوع، هدف کلی پژوهش حاضر ارایه ی راه حل های مناسب در جهت شناسایی هرچه بهتر قلمروها در محیط به کمک روانشناسی محیط میباشد. در نتایج این پژوهش با تاکید بر نقاط قوت و ضعف، مجتمع مسکونی مسکن مهر شهر سنندج اهداف در نظر گرفته شده، به دنبال راهکارهای برای ارتقاء سطح کیفی زندگی اهالی، افزایش سرزندگی افزایش سطح رضایتمندی افراد، حفظ ارتقاء مجتمع های مسکونی تا سالهای طولانی است.

کلمات کلیدی:

خلوت، قلمروپایی، فضای شخصی، نظریه همجواری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631891>

